

中华人民共和国第十一届全国人民代表大会第一次会议

„Két ülés” Pekingben – tovább a Hszi Csin-ping-i úton

Salát Gergely

Készítette Salát Gergely, vezető kutató, MKI
2025. március 25.

„Két ülés” Pekingben – tovább a Hszi Csin-ping-i úton

A kínai törvényhozás és népfrontszervezet éves párhuzamos ülésén fontos döntéseket nem hoztak, de az kiderült, hogy a kínai vezetés milyen irányba kívánja vinni az ország gazdaságát a következő időszakban. Nagy fordulat nem várható, továbbra is egyrészt a belső fogyasztás, másrészt az innováció ösztönzésével igyekeznek biztosítani a növekedést és stabilitást. Az általános gazdasági hangulat kezd pozitív irányba fordulni, és jó esély van arra, hogy az ambiciózus növekedési célokat Kína teljesíteni tudja. Ez nemzetközi pozícióját is megerősíti, hiszen biztos pontnak és megbízható partnernek tűnik egy rendkívül gyorsan és kiszámíthatatlanul változó világban.

Március 4–11. között tartották Pekingben a [„két ülést”](#) (*lianghui*), vagyis a Népi Politikai Tanácskozó Testület (NPTT, a népfront) és az Országos Népi Gyűlés (ONGY, törvényhozás) egymást átfedő egyhetes ülését. A „két ülés” a kínai politikai évad legfontosabb éves [eseménye](#), ilyenkor a kínai média csak ezzel foglalkozik, a központi és helyi vezetők a fővárosban gyűlnek össze, a külpolitikai tevékenység minimálisra csökken, és mindenki a Pekingben elhangzottakra figyel. Ez is magyarázza, hogy a kínaiak miért tűntek passzívnak az elmúlt hetek világpolitikai eseményeit illetően.

Iránymutatás

Mivel az NPTT csupán döntéshozó jogkör nélküli tanácsadó szerv, a „két ülés” közül az ONGY a fontosabb. Ugyanakkor valójában az ONGY sem hoz törvényeket, mivel a tényleges törvényhozó munkát nem ez a csaknem 3000 fős testület végzi, hanem annak sokkal gyakrabban ülésező Állandó Bizottsága, amelynek üléseit kevesebb csinnadratta kíséri. Két fontos ügy van, amiben csak az ONGY teljes ülése járhat el – az államelnök és alelnök megválasztása, illetve az alkotmány módosítása –, ezek azonban idén nem voltak napirenden, így formálisan a törvényhozás [annyit tett](#), hogy szokás szerint csaknem 100%-os szavazati aránnyal elfogadta a kormány tavalyi éves beszámolóját, illetve az idei fejlesztési tervet (kölségvetést).

Ennek ellenére a két ülésre mindig érdemes odafigyelni, mert a kínai vezetés ilyenkor közli a legfontosabb információkat a kínai gazdaság állapotáról, illetve az ezzel kapcsolatos tervekről. Az ONGY ülésén a mindenkori miniszterelnök felolvassa az éves kormányzati munkabeszámolót, a legfelsőbb vezetők – köztük Hszi Csin-ping – különféle bizottsági üléseken és helyi képviselőkkel lebonyolított találkozókon beszédeket mondanak, bizonyos csúcsvezetők – például a külügyminiszter – ilyenkor tartják meg évi egyszeri sajtótájékoztatójukat. A külföldi újságírók egy része a két ülést egyfajta politikai showműsornak [állítja be](#), amelyen a pekingi vezetés a külvilágnak szóló üzeneteit igyekszik megfogalmazni, valójában nem erről van szó: az itt elhangzottak elsősorban nem a nemzetközi közönségnek szólnak, hanem a helyi tisztviselőknek, akiknek fő feladata a következő évben az lesz, hogy a „két ülésen” meghatározott célkitűzések szerint irányítsák a rájuk bízott területeket. Az eseményen tehát kijelölik a prioritásokat, amelyekhez a végrehajtóknak tartaniuk kell magukat.

A hivatalos kínai adatokkal kapcsolatban fel szokott merülni a gyanú, hogy [kozmetikázzák](#) őket, így a „két ülésen” bejelentett számokat sem szabad komolyan venni. Valójában azonban éppen azért, mert a helyi hivatalnokoknak ezeknek az adatoknak az alapján kell meghozniuk a döntéseket, számottevő anomáliák nem lehetnek, mert a rendszernek nem érdeke saját helyi döntéshozóinak félrevezetése. A rossz adatokra épülő rossz döntések ugyanis országos szinten összeadódva katasztrófához vezetnének – Kína elmúlt negyven éve azonban a legkülönbébb problémák ellenére igencsak messze volt a katasztrófalistól. (A helyi szintek valóban hajlamosak adatokat torzítani, de ez ellen a központ igyekszik [fellépni](#).) A „két ülésen” bejelentett számadatok tehát nagyjából reális képet adnak a kínai gazdaságról, persze az igazság minden szálát nem bontják ki minden esetben.

Eredmények

A miniszterelnöki [munkabeszámoló](#) részletesen értékelte a tavalyi év gazdasági eredményeit. A [számszerű adatokból](#) néhányat érdemes kiemelni: Kína tartotta az 5%-os növekedési célt, ami rácáfol azokra a hírekre, amelyek szerint a kínai gazdaság súlyos válságban van. Problémák bőven vannak, ezekről a kínai politikusok viszonylag őszintén beszélnek is – a miniszterelnöki beszámoló is hosszan sorolta a leküzdendő kihívásokat –, de az 5% körüli növekedés nem olyasmi, amit mi válságnak szoktunk nevezni. Az igazán fontos folyamatokat nem is az összesített növekedési adat jelzi, hanem az, hogy a gazdaságon belül milyen eltolódások mennek végbe. A most bejelentett

adatok szerint a csúcstechnológiai iparágak hozzáadott értéke tavaly 8,9%-kal nőtt, az átviteli szoftveres és egyéb információs technológiai szolgáltatásoké 10,9%-kal, a különféle üzleti szolgáltatásoké 10,4%-kal – vagyis az átlagos növekedési ütemet meghaladta a csúcstechnológiai és szolgáltatási szektor bővülése, tehát folytatódott az eltolódás a „régizipar, építőipar, bányászat stb.” az „új gazdaság” (high-tech) felé. Ez az – országos adatok által gyakran elfedett – változás az, ami a legmesszemenőbb következményekkel jár globálisan, ehhez képest az, hogy pár tized százalékkal kisebb vagy nagyobb az éves növekedés, valójában mellékes. Néhány kiemelt területen Kína igencsak látványos eredményeket produkált, például tavaly 13 millió elektromos autót gyártott, 370 millió kilowatt megújuló energiakapacitást helyezett üzembe, az egy egységnyi GDP-re jutó energiafelhasználás 3%-kal csökkent, és az ország még a gabonatermelésben is rekordokat döntött, jelezve, hogy szép csöndesen zajlik a zöld forradalom és a kínai mezőgazdaság modernizációja is.

A fontosabb társadalmi mutatók közül érdemes kiemelni, hogy 12,56 millió új városi munkahely jött létre, a városi munkanélküliség 5,1% volt, a fogyasztói árindex 0,2%-kal növekedett. Ezek nem túl jó adatok, különösen a legutóbbi szám mutatja meg Kína egyik fő problémáját, a deflációs nyomást. A belső fogyasztás annak ellenére nem tudta felpörgetni a gazdaságot, hogy az egy főre eső elkölthető jövedelem 5,1%-kal nőtt.

Tervek

A vezetés az idei évre is „5% körüli” gazdasági [növekedéssel](#) számol, egyáltalán nem titkolva, hogy ezt nem lesz könnyű elérni. A kínai [retorikában](#) régen szerepeltek ilyen gyakran a „küzdelem”, „erőfeszítés”, „harc” jelentéskörbe tartozó kifejezések, mint mostanában. A fő problémát a [belső fogyasztás](#) alacsony szintje jelenti, amely mögött a kínaiak hagyományosan magas megtakarítási rátája mellett olyan tényezők állnak, mint az ingatlanpiaci válság okozta bizalomvesztés, a helyi kormányzatok eladósodottság miatt korlátozott mozgástere és a szociális ellátórendszerek hiányosságai. Ezek mind [takarékoskodásra](#) ösztönzik a kínai fogyasztókat. A meglévő problémákra ráakadnak Donald Trump intézkedései, elsősorban a kínai termékekre kivetett [büntetővámok](#), amelyek akadályozzák az elmúlt időszakban újra a gazdaság motorjává vált export további növekedését.

Ugyanakkor a vezetés nyugalmat és magabiztosságot sugall, és bár ez nehezen mérhető, úgy tűnik, hogy a gazdasági szereplők hangulata is változóban van, Kína mintha [túljutott volna](#) a bizalmi válság mélypontjára. Ehhez nagyban hozzájárult a [Deepseek](#) nevű kínai startup – éppen Donald Trump beiktatásának napján elérhetővé tett – modellje, amely az egész globális informatikai szektort megrengette, és sokkolta az amerikaiakat. A Deepseek – Kínában óriási médiafelhajtást kiváltó – sikere azt mutatta meg, hogy az USA előnye az egyik legfontosabb területen, a mesterséges intelligenciában behozható, és Kína koránt sincs annyira kiszolgáltatva az amerikai technológiának, mint ahogy azt korábban gondolták. Tulajdonképpen egyfajta (ön)bizalmi fordulatot jelez az is, hogy a holdújévkor bemutatott *Nocsa 2* című kínai rajzfilm minden idők [legsikeresebb](#) kínai filmjévé és a globális filmtörténelem legsikeresebb animációs filmjévé vált, maga mögé utasítva a Disney és a Pixar összes kasszasikerét. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy Kínában egyfajta „meg tudjuk csinálni” hangulat alakult ki, hiszen itt is egy – eddig az amerikaiak felségterületének tartott – kreatív iparágban alkotott Kína világraszólót. A hangulati tényezőket nem lehet túlbecsülni, hiszen a gazdasági fejlődés jelentős részben pszichés tényezőktől függ. Ha a kínaiak elhiszik, hogy biztos a pozíciójuk, ezért nyugodtan fogyaszthatnak, az hatalmas lökést adhat a kínai gazdaságnak, ami a globális erőviszonyokra is hatással lesz.

A „két ülésen” bejelentett intézkedések egyértelműen a [fogyasztás növelése](#) és ezzel összefüggésben a további csúcstechnológiai fejlődés által kívánják a gazdasági problémákat kezelni. Mivel eddig is ez volt a fő csapásirány, itt gyökeres fordulat nem történt. Némileg újdonság, hogy mennyire [elengedik](#) a költségvetési hiányt: ez a tervek szerint a GDP 4%-ára rúg majd az idén, ami évtizedek óta a legmagasabb arány. Az állami költségek természetesen a gazdaság ösztönzését szolgálják a legkülönbözőbb módokon, például a helyi kormányzatok adósságának leépítésével, hogy azoknak legyen módjuk a helyi szolgáltatások bővítésével fogyasztást generálni. Kiterjesztenek egy eddig is futó programot, amelynek keretében a kínaiak állami támogatással [újra cserélhetik](#) háztartási eszközeiket; emellett fizetést emelnek, kiterjesztik az ingyenes óvodai oktatást és az idősellátást.

A különösen fejlesztendőkhöz olyan területeket soroltak, mint a biotechnológiai gyártás, a kvantumtechnológia, a „testet öltött mesterséges intelligencia” (pl. robotok) és a 6G hálózatok. Bejelentették egy újabb állami [alap létrehozását](#) a mesterséges intelligencia és egyéb innovatív területek fejlesztésére, amely a következő két évtizedben 138 milliárd dollárnyi új forrást vonna be a

helyi kormányzatoktól és a magánszektortól. Az általános cél Kína technológiai önellátóságának elérése, ami megszabadítja Kínát a ma még fennálló kitétségektől.

A vezetés is felismerte, hogy a gazdaság felpörgetése nem fog menni a magánszféra, különösen az IT- és egyéb csúcstechnológiás magáncégek aktív részvétele nélkül. Az elmúlt években állami politika volt ezek tevékenységének bizonyos mértékű [korlátozása](#). Itt fordulatot jelzett, amikor idén februárban egy [szimpóziumot](#) tartottak a legfontosabb kínai cégvezetők (például a sokáig egyfajta feketelistán szereplő Jack Ma) részvételével, amelyen Hszi Csin-ping személyesen biztosította a vállalatokat arról, hogy a kormány számít a közreműködésükre. A mostani „két ülésen” ennek a találkozónak az anyagát [kanonizálták](#) azáltal, hogy a tisztviselőket felszólították a szimpózium „szellemiségének” követésére.

Kilátások

A globális helyzet meglehetősen bizonytalan, és a kínai gazdaságban felhalmozódott problémákat sem lehet egyik napról a másikra megoldani, így egyáltalán nem biztos, hogy 2025 sikeres év lesz Kína számára. A pillanatnyilag kedvező hangulat bármikor elromolhat, és az amerikaiakkal folytatott kereskedelmi háború kiéleződése komoly károkat okozhat az országnak. A külső tényezőkhöz kívül annak is döntő hatása lesz, hogy a most bejelentett – áttörő erejűnek nem nevezhető – intézkedéseket miként fogják a gyakorlatba ültetni, és a belső ellentmondásokat hogyan kezelik. Ilyen ellentmondás például, hogy a helyi kormányzatokat ösztönzik a csúcstechnológias iparágak fejlesztésére, az ebben való versengésre, amihez önálló erőforrások és döntési jogkörök kellene; ezzel egy időben azonban fokozni kívánják a koordinációt és a centralizációt, megakadályozandó a párhuzamos kapacitások kiépülése jelentette pazarlást. A magáncégek ösztönzése és az állami cégek szerepének – Hszi Csin-ping egész korszakára jellemző – fokozása szintén ellentmond egymásnak. Az egyensúlyt rendkívül nehéz lesz megtalálni ezekben a kérdésekben.

Az biztos, hogy a nemzetközi térben Kína biztos pontnak akar tűnni. Míg a Trump vezette Egyesült Államok naponta jelent be drasztikus intézkedéseket, akár 180 fokos fordulatokat, és ezzel kiszámíthatatlanná válik a külvilág számára, Kína megbízható partnerként igyekszik pozicionálni magát, amely tartja az adott szavát, nem rángatja a kormányt, és konstruktív együttműködésre törekszik mindenkivel. A „két ülés” is összességében a kiszámíthatóság, megbízhatóság, folyamatosság, stabilitás, együttműködés üzenetét fogalmazta meg mind befelé, mind kifelé.

Jellemző, hogy nyilvánosan a külső fejleményekkel – például az USA által épp a nyitónapon bejelentett újabb 10%-os büntetővámokkal vagy az ukrajnai háborúval kapcsolatos fordulatokkal – a kínaiak az elmúlt hetekben alig foglalkoztak. Peking egyértelműen azt a képet kívánja erősíteni, hogy Kína a saját útját járja, és nem reagál a világ változásaira, hanem alakítja azokat.